

Nedeľa predpôstna
14.2.2021 Pukanec
Lk 10,38-42

38 Keď išli ďalej, vošiel do nejakej dediny. [Do svojho domu] Ho prijala žena menom Marta. 39 Mala sestru, ktorá sa volala Mária. Tá si sadla Pánovi k nohám a počúvala Jeho slová. 40 Ale Marta bola príliš zamestnaná posluhovaním. Pristúpila (k Nemu) a povedala: Nedbáš, Pane, že mi sestra samej dá posluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže. 41 Odpovedal jej Pán: Marta, Marta, starostlivá si a znepokojuješ sa pre mnohé veci. 42 Len jedno je potrebné. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý jej nikto nevezme.

Suspírium:

Nech pravda tvoja veľiká
Náš život láskou preniká.
A obnoví nás zmierni žiale,
Nám k úžitku a tebe ku chvále.

Milí bratia a sestry, pomaly vchádzame do pôstneho obdobia. Toto obdobie má pre nás veľký význam. Počas neho sa máme pripraviť na udalosti skúšajúce našu vieru. Áno lebo smrť a vzkriesenie Božieho Syna, Pána Ježiša Krista sa dajú pochopiť jedine vierou. Nuž teda obdobie pôstu, je obdobím, kedy máme budovať svoj vzťah z Pánom Bohom. Je to obdobie, kedy sa máme viac ako inokedy venovať prehľbovaniu tohto vzťahu. Máme sa snažiť, aby sme si vybrali ten správny podiel.

Nuž a práve o tom nám chce povedať známy príbeh z evanjelia o dvoch sestrách, Márii a Marte, nad ktorým sa dnes chceme spoločne zamýšľať. Tento príbeh je v podstate vyobrazením dvoch možných prístupov, ktoré ako ľudia voči Pánovi Ježišovi môžeme mať. Vždy, keď som pri čítaní Písma Svätého narazila na tento príbeh, bola som presvedčená o tom, že Marta vo svojom konaní akoby zlyhala, že sa nerozhodla správne, zatiaľ čo Mária si vybrala dobre. Tak to nakoniec vyhodnocuje aj samotný Pán Ježiš. Iste by som si nedovolila Pánovi Ježišovi protirečiť. Každopádne verím, že svojim ďalším výkladom to ani neurobím. Akokoľvek to je, čím viac tento príbeh čítam, tým viac dochádzam k presvedčeniu, že Marta sa nedopustila ničoho zlého. Pán Ježiš to v texte napokon ani nikde nehovorí. Zlé a neslušné by bolo Pána Ježiša pozvať do svojho príbytku a potom sa tváriť tak, akoby tam ani nebol. Teda ani Mu neposlúžiť a neprejavíť pohostinnosť, ani nepočúvať, čo chce povedať. Pri Marte to však takto nie je.

Na začiatku čítame, že to bola zrejme jej iniciatíva – prijať Pána Ježiša do svojho domu. Prijatť hosť'a, v tej dobe v oblasti Orientu, to nebola len spoločenská povinnosť. Bola to skôr výsada. Hostiteľ to nechápal ako starosť navyše, ale ako niečo výnimočné. Veď aj my dnes hovoríme: Host' do domu, Boh do domu. Ten, kto počestného prijal, samozrejme musel počítať s tým, že sa o neho bude musieť postarať. Marta z nášho príbehu si zrejme bola veľmi dobre vedomá toho, kto to zavítal pod jej strechu. A tak sa snaží urobiť maximum, čo sa pohostenia týka, pre spokojnosť, úctu a pohodlie prijatého hosť'a. V tomto ohľade sa jej nedá nič vyčítať.

Ak by som teraz postavu Marty preniesla na naše spoločenstvo, povedala by som, že predstavuje horlivých členov a členky nášho cirkevného zboru, ktorým záleží na tom, aby bolo všetko v poriadku, aby bol kostol vždy pekne pripravený, aby sme sa v pokoji mohli zamýšľať nad Božím Slovom, aby sa každé jedno podujatie v našom cirkevnom zbore podarilo a tak by sme mohli pokračovať ďalej. V takomto prípade sa nedá nikomu nič vyčítať. No predsa jednu vec Marta robí zle. V zhone práce, starostí a povinností zastane a svojim spôsobom Pána Ježiša karhá za to, že nedohovorí jej sestre Márii, aby jej pomohla s prácou. Zo svojho uhla pohľadu to vidí tak, že tu pracuje len ona sama. Nezdá sa jej to správne, ani spravodlivé. Ak je teda Pán Ježiš spravodlivý,

mal by sa jej jednoznačne zastat' a dohovoriť Márii.

Ak by sme túto situáciu preniesli na nás tak môžeme povedať len toľko: Kto sme sa podujali do služby, tak slúžme! Spravme to, čo sa od nás očakáva! Neobzerajme sa po ostatných ale robme to na čo sme sa podujali najlepšie ako vieme.

To samozrejme neznamená, že horlivá a obetavá práca, či služba je niečo zlé. To nie! Veď ak by sa Marta nestarala, bola by to veľká hanba pre rodinu. Host'a síce prijali, dokonca ho sami pozvali a ponúkli mu svoj dom, no nepostarali sa o neho . Bola by to hanba nielen danej rodiny, ale celej tej dediny. Tieto záležitosti sa v Oriente brali naozaj veľmi vážne.

Na druhej strane, čo sa Pána Ježiša týka, sústrediť sa v živote len na službu Jemu, nie je síce nič zlé, no nie je to ani všetko. Pán Ježiš nechce len to, aby sme Mu slúžili. I On chce poslúžiť nám. Ba predovšetkým je to On, kto chce poslúžiť nám. A to svojim slovom, odpustením, uzdravením, pokojom, prijatím, či vypočutím modlitby.

Zdá sa, že toto odhadla lepšie druhá sestra – Mária. Tá, ako čítame, sa zrejme nestarala o pohostenie pre host'a. Za to však počúvala, čo im ten host' chce vlastne povedať a čo im prináša. Opäť to samozrejme neznamená, že si teraz v zbore len tak sadnime a nič nerobme. Príbeh dvoch sestier a Pána Ježiša nám len poukazuje na to, na čom predovšetkým záleží, teda čo je prvoradá. A čo len vyplýva z toho prvého. Musíme si teda uvedomiť, že nemôžeme Pánovi Ježišovi dobre slúžiť, ak Mu nedovolíme, aby On prvý poslúžil nám! Nenechajme sa natoľko pohltiť službou Pánovi, až sa nám stane, že prepočujeme hlas Toho, komu slúžime!

Milí bratia, milé sestry, pre Pána Ježiša je teda dôležité to, aby sme s Ním mali vzťah. Potom i naša služba nebude v staraní sa a znepokojovaní pre mnohé veci, ale v istote a dôvere, že Pán sa postará použiť si pritom i nás, keď to bude Jeho vôľa.

Ideálne by teda, podľa mňa bolo, keby sa pri nás obidve sestry (Mária i Marta) spojili do jedného, v tomto poradí. Tak to napokon vyjadruje i známe stredoveké heslo : ora et labora. To jest : najprv sa modlí - ora (Mária) a potom pracuj – labora (Marta). Nie však opačne, aby si pri všetkej tej práci a službe nezabudol na toho, vďaka ktorému môžeme pracovať.

Tiež sa neuspokojme len s tým, že máme vzťah s Pánom Ježišom, no pre toto naše spoločenstvo bratov a sestier nerobíme nič. Apoštol Jakub píše, že viera bez skutkov je mŕtva. Na druhej strane nebud' me pyšní na to, čo robíme, ak náš vzťah s Pánom Ježišom Kristom upadá. Radšej spoločne vyznajme: Neuzitoční služobníci sme. Čo sme boli povinní vykonať, vykonali sme.

Napokon, tento príbeh nám chce odhaliť to, v čom je dobrý podiel i tohto nášho života. Podiel, ktorý nám nebude odňatý. Zrejme nie náhodou je to kázňový text pred samotným pôstnym obdobím. Ako sme povedali už na začiatku Pán Ježiš nám chce poukázať na to, o čo predovšetkým v tomto období ide. Jednoznačne o náš vzťah k Nemu, jeho budovanie, posilňovanie, utužovanie a prehlbovanie. Vyberme si teda aj my dobrý podiel s Máriou! Avšak pretavujme svoju vieru v Pána Ježiša a lásku k Nemu aj do našej služby spolu s Martou! Amen.

Modlitba

Bože, nebeský Otče, ďakujeme Ti za nesmiernu lásku a milosť, ktorú si dokázal v obeti svojho Syna a nášho Spasiteľa. Hoci sme sa od Teba odvrátili, Ty si zostal verný. Aj keď sme pohrdli Tvojou láskou, Ty si sa s nami zmieril a kríž svojho Syna si urobil znamením pokoja. Daj, aby Tvoja vernosť nebola pri nás daromná. Pomôž nám prijať zvesť o odpustení a každý deň žiť z Tvojej nekonečnej lásky a milosti. Ty si v Kristovom kríži uzavrel pokoj s nami; daj, aby sme my žili v pokoji medzi sebou, aby Tvoja cirkev bola vzorom skutočného pokoja. Daj nám silu

navzájom si pomáhať, a tak vytvárať nový život, ktorý si nám daroval v Ježišovi Kristovi. Predovšetkým však daj poznať svoju lásku tým, ktorí trpia, ktorí sú opustení, prenasledovaní. Buď im blízky so svojou pomocou a buď im Svetlom a Nádejou. Otče zmierenia, Bože pokoja, vypočuj naše prosby skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Amen.

Piesne: ES: 385, 338